

Grossererne Grøn & Søn betalte altsaa de i sidste Colonne anførte Priser.

Ved Krigsministeriets Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg af 20de December 1866, som findes aftrykt i Rigsdagstidenden for 1866—67, Tillæg B. Pag. 743—47, er der meddeelt Oplysning om den Maade, paa hvilken Beholdningerne af udenlandff Klæde ere blevne realiserede.

I Finantsloven for 1867—68 opførtes blandt Beholdningerne under Krigsministeriet.

Den 31te Marts 1867.      Den 31te Marts 1868.

„Udenlandff Klæde, som man har bestemt at sælge“ 90,000 Alen.      „

hvorved altsaa klart er tilkjendegivet, at Resten vilde som solgt udgaae af Beholdningerne i dette Finantsaar.

Slutteligen skal man henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at medens Ministeriet i Skrivelse til Statsrevisionen af 9de November 1867 (see Sammes Betænkning over Statsregnskabet 1864—66 Pag. 277) udtalte sig, som følger:

„Med Hensyn til, at Statsrevisionen fremdeles ønsker en Udtalelse fra Ministeriet om det paa Underkonto E. a. I. bogførte Tab for Statskassen af ca. 238,500 Rd. ved Kjøbet af et Parti udenlandff Klæde, maa man herved bemærke, at dette Klæde ved Brugen viste sig at være af den Besskaffenhed, at det under ordinaire Forhold ikke var tilraadeligt at anvende det til Hærens Besskledning, og da det desuden maatte besskrægtes, at det, ved at helligge i flere Aar, mere end det indenlandff Klæde vilde være udsat for at bedærvess, bestemte Krigsministeriet sig til at sælge, hvad der var tilbage.“

ansfører Landstingsudvalget i sin Betænkning over Statsrevisionsberetningen for 1864—66 som Begrundelse til Indstillingspunkt 18, at Klædet befandtes saa slet, at Krigsministeriet ansaae det urigtigt at benytte det til Munderingsstykker, hvorfor dets Realisation blev besluttet.

I denne Begrundelse er Ministeriets Udtryk „under ordinaire Forhold“ ikke gengivet; det udenlandff Klæde, som man havde været nødsaget til at anskaffe saa hurtigt som muligt under en Krigsperiode, i hvilken den danske Stat søgte at udvulle al mulig Kraft, var imidlertid væsentligt bestemt til extraordinaire Forhold, hvortil det ogsaa for Størstedelen blev benyttet, nemlig under selve Krigen. Det kunde derfor ikke ventes, at det resterende Parti af dette Klæde skulde kunne gjøre Gyldest, naar Fredsforholdene atter indtraadte, navnlig i Sammenligning med de udmærkede Stoffer, den danske Hær modtager fra Udserød.

Det Tab, der blev Statskassen paadraget ved det omtalte udenlandff Klæde, maa efter Ministeriets bestemte Formening udelukkende tilskrives de Conjecturer, der hidrørte fra og fulgte paa Krigen.

Udvalget skjøner nu vel ikke rettere, end at det ikke er hævet over Tvivl, om Besslutningen angaaende Indkjøbet af det omhandlede Klæde er fattet under fornødent Hensyn til det virkelig Behov og den Virksomhed til Aghjælpningen af dette, som Udserød Klædefabrik maatte kunne udfolde. Ligeledes synes de af Ministeriet meddeelte Oplysninger, hvorefter Klædet er betinget leveret deels efter de meget strenge Betingelser for Levering til den belgiske Hær, deels